

FÓKUSZPONT

TÖBB MILLIÓAN MUNKANÉLKÜLIEK AZ EU- BAN – VALÓBAN SZÜKSÉG VAN A GAZDASÁGI BEVÁNDORLÓKRA?

Migránsok milliót engedték be 2015 óta az Európai Unióba, hogy orvosolják az általános munkaerőhiányt. Leginkább Németország bízott a bevándorlók munkaerőpiaci integrációjában. Közben viszont az Eurostat adatai szerint több mint 12 millió uniós állampolgár munkanélküli; nem beleszámítva azokat, akik nem is keresnek munkát.

Széles körű [munkaerőhiánnyal küzdenek](#) az Európai Unió tagállamai, elsősorban az olyan területeken, mint az egészségügy, az építőipar, a közlekedés és a technológiai iparágak. Becslések szerint az előregedő népesség és a csökkenő születésszámok miatt 2050-ig évente [egymillió](#) munkavállalót veszíthet a gazdasági közösség.

Az uniós statisztikai hivatal, az [Eurostat adatai](#) szerint azonban 2023-ban mindössze 75,3% volt a blokk foglalkoztatási rátája. A 20–64 éves korosztályban 207,8 millióan alkották a munkaerő-állományt, közülük 195,7 millióan voltak foglalkoztatottak, míg 12,1 millióan regisztrált munkanélküliek. Emellett 52 millióan voltak gazdaságilag inaktívak, vagyis minden ötödik, a korosztályba eső uniós állampolgár. Ide tartoznak a diákok, a nyugdíjasok, a gondozási feladatokat ellátók, illetve akiket a szociális ellátórendszer tart el. Ebbe a kategóriába sorolják azokat is, akik nem keresnek munkát és nem is dolgoznak, ami azt jelzi, hogy az EU-nak vannak tartalékai. A legalacsonyabb foglalkoztatottsági arányt az olaszországi Calabria régióban (48,4%) mérték, míg a legmagasabb munkanélküliségi arányt a spanyolországi Ceután (28,4%). Az adatokból az is kiderült, hogy Belgiumban, Németországban, Írországban, Ausztriában és Portugáliában a fővárosokban és környékükön különösen jelentős a munkanélküliség. Bécsben például kétszer olyan magas volt, mint bármely más osztrák régióban.

Magyarország viszont a példa arra, hogy bevándorlók nélkül is mérsékelhető a munkaerőhiány: a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) adatai szerint 2010-ben [3,7 millió](#) volt a foglalkoztatottak száma, míg 2023-ban [4,6 millió](#).

Tíz évvel ezelőtt [Angela Merkel](#) akkori német kancellár gyakran hangoztatta, hogy a menedékkérők befogadása enyhíteni fogja a munkaerőhiányt. Utódja, a szociáldemokrata Olaf Scholz már a célzott munkaerőimportban bízott és egy sor megállapodást kötött a külföldi munkaerő bevonzásáról többek közt Indiával, Kenyával, Marokkóval és Üzbegisztánnal. De hasonlóan vélekedett [Ylva Johansson](#), az EU előző belügyi biztosa is, aki 2024-ben több alkalommal bírálta Magyarországot, amiért a nemzeti érdekeit előtérbe helyezve, nem adott zöld utat a migránsoknak.

A migráció azonban nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket; Németországban például a nemzetközi védelemben részesülőeknek csupán [54%-a](#) talált munkát hat év tartózkodás után. Jellemzően azok körében a legmagasabb a munkanélküliségi arány, akik menekültként vagy humanitárius okok miatt érkeztek Európába. A bőkezű nyugat-európai szociális ellátórendszerek pedig nem is teszik szükségessé a munkavállalást, így jócskán vannak olyanok, akik visszaélnék a lehetőségekkel. [Németország a legbőkezűbb](#) a menedékkérők támogatása tekintetében: egy egyedülálló személy havonta 441 eurót (174 ezer forint) kap az államtól, amelyből 196 euró szabadon elküldhető. Franciaország is bőkezű: a lakhatásban nem részesülő menedékkérők havi 440 euróra jogosultak, ha viszont kapnak szállást az államtól vagy az önkormányzatoktól, akkor az összeg 210 euróra (83 ezer forint) csökken.